

ingen generelle krav til ydelsesomfang, men virksomheden skal sørge for bistand fra BHT til bestemte opgaver. Visse delé af rehabiliteringsopgaverne dækkes af sygeforsikringen.

Forskelle vedrørende indretningen af arbejdsmarkedet, sundhedsvæsenet og specielt det primære sundhedssystem i øvrigt i de pågældende lande vanskeliggør derfor en direkte sammenligning.

Arbejdstilsynet har modtaget svar på de stillede spørgsmål fra de 3 lande og oplyser følgende:

I *Sverige* oplyser Arbetsmiljøverket, at der ikke foreligger nogen præcise oplysninger om, hvilke typer af opgaver arbejdsgiverne efter spørger, idet der ikke i øjeblikket føres statistik på dette område.

Statskontoret i Sverige gennemførte i 2001 en mindre undersøgelse, som blev besvaret af 173 foretagshälsovårdsenheter (svensk BST). Af denne undersøgelse fremgik, at 12 % af samtlige opgaver vedrørte rehabilitering og 8 % vedrørte behandling i forbindelse med rehabilitering.

I *Finland* oplyser Ministeriet for Sociale Forhold og Sundhed, at det finske BST-system generelt anses for at være en god investering. Det nævnes bl.a., at det forebyggende arbejdsmiljøarbejde reducerer ulykkes- og sygdomsrisici, og at økonomiske beregninger har vist, at 1 euro investeret i forebyggende arbejdsmiljøarbejde giver 3-5 euro tilbage.

Det oplyses bl.a., at en af fordelene ved BST er, at BST-konsulenterne kender virksomhederne, kunderne og deres arbejdsmiljøforhold.

Finland oplyser intet om omfanget af opgaver vedrørende arbejdsfastholdelse.

I *Norge* oplyser Arbejdstilsynet, at de virksomheder, der arbejder systematisk med deres arbejdsmiljøforhold, og hvor sygefraværet indgår, har det laveste sygefravær. I disse virksomheder er bedriftshelsetjenestens (BHT's) bistand betydningsfuld, både når det gælder at forbygge arbejdsskader og at tilpasse arbejdsforholdene til den enkelte ansatte med nedsat arbejdsevne (arbejdsfastholdelse).

Der hvor bedriftshelsetjenesten (BHT) har et godt samarbejde med virksomhederne, bidrager BHT betydeligt til arbejdet med sygefravær. Dette bliver bekræftet med den nuværende satsning vedr. det »inkluderende arbejdsliv«, som er et samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter og myndighederne. Dette samarbejde har fungeret siden 2001. Formålet med det »inkluderende arbejdsliv« er at styrke indsatsen mod sygefravær

og at fastholde ansatte med nedsat arbejdsevne på arbejdspladsen.

Som bekendt har regeringen med arbejdsmiljøreformen valgt en anden tilgang til bedriftshelsetjenesten i forhold til de øvrige nordiske lande. Der er valgt at lægge afgørende vægt på den enkelte virksomheds konkrete behov for rådgivning.

Spm. nr. S 4072

Til justitsministeren (27/5 04) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at forbyde import af hundehvalpe under otte uger fra udlandet og sikre, at alle importhunde – uanset alder – skal være mikrochip-ID-mærket ved import til Danmark?«

Begrundelse

Ifølge dansk lov er det forbudt at fjerne en hundehvalp fra sin mor, før den er otte uger gammel. Imidlertid er det ikke forbudt at importere hundehvalpe (uden tæve), der er yngre end nævnte otte uger til Danmark, og det har ført til en betydelig trafik med import af hundehvalpe fra Østeuropa. Dansk lovgivning på området omgås derved, hvilket ikke kan være meningen.

Det er spørgerens opfattelse, at hvis der skal være konsekvens i tingene, så skal det ikke være tilladt at importere hundehvalpe, der er taget fra deres mor til Danmark, før der er gået otte uger, hvorfor spørgeren opfordrer ministeren til at lovgive med forbud på området.

Der henvises til bekendtgørelse om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr til erhvervsmæssigt formål (bekendtgørelse nr. 774 af 29. august 2001). Da der er tale om økonomisk vinding for øje og decideret erhvervsmæssig flytning/handel af levende dyr (§ 1, stk. 2), skal importhvalpe underlægges gældende lovgivning på området.

Det er spørgerens opfattelse, at rutinemæssig mikrochip-ID-mærkning er påkrævet for at kunne håndhæve allerede eksisterende lovgivning, der f.eks. påbyder kontrol af dyrets identitet, oprindelsessted, transportvej, alder og sygdomsstatus. Justitsministeren opfordres derfor til at fastsætte nærmere bestemmelser om mærkning